

Bayern) and the Lower Saxony State Agency for Ecology (Niedersächsisches Landesamt für Ökologie).

Up to now, the UV measurements performed have not shown any significant increase of ambient UV-B radiation. This is due primarily to the quite variable weather conditions at our geographical latitude and also to the short period of monitoring which does not yet permit statements on trends.

For a number of years already, the BfS has published an UV index to inform the public about the current UV exposure in Germany. The UV index is a variable expressing the highest sunburn producing radiation level of the respective day. By raising awareness among the public concerning the risks of excessive UV exposure, it serves the purposes of preventive health care and avoidance of disease.

ЗАКОНОДАВЧІ ОСОБЛИВОСТІ УТИЛІЗАЦІЇ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ

*Доповідач – Волох М.Д., маг.,
Харківський національний автомобільно-дорожній університет, Україна
voloh3238@gmail.com*

Утилізація транспортних засобів являє собою комплекс робіт з приймання, зберігання, перевезення, демонтажу та розбирання транспортних засобів на складові частини та елементи і сортування з метою подальшої їх утилізації відповідно до вимог законодавства про відходи

Право на здійснення утилізації транспортних засобів мають суб'єкти господарювання, які зареєстровані в установленому законом порядку та здійснюють такі види діяльності:

– приймання транспортних засобів на утилізацію;

– та/або розбирання транспортних засобів, що утилізуються, з дотриманням вимог законодавства про відходи.

Суб'єкти господарювання, які здійснюють приймання та/або розбирання транспортних засобів, що утилізуються, повинні забезпечити утилізацію або видалення відходів, що утворилися у процесі розбирання транспортних засобів, самостійно та/або шляхом укладення договорів із суб'єктами господарювання, які мають ліцензії на здійснення операцій у сфері поводження з небезпечними відходами та/або на право провадження діяльності, пов'язаної із збиранням і заготівлею окремих видів відходів як вторинної сировини, щодо утилізації або видалення відходів, що утворилися у процесі розбирання транспортних засобів.

Прийом та/або розбирання транспортних засобів, що утилізуються, не є виключними видами діяльності суб'єктів господарювання, що надають послуги з утилізації транспортних засобів, і може здійснюватися одночасно з іншими видами діяльності таких суб'єктів, якщо інше не заборонено законом.

Пункт прийому транспортних засобів повинен відповідати наступним вимогам:

- мати спеціально відведені відповідно обладнані місця (майданчики, складські приміщення) для приймання та зберігання транспортних засобів, які повинні бути вкриті неруйнівним і непроникним для небезпечних речовин матеріалом (асфальтом, бетоном, керамзитобетоном, полімербетоном), облаштовані ливневою каналізацією;

- розташовуватися на облаштованій для здійснення прийому транспортних засобів земельній ділянці площею не менш як 500 м²;

- здійснювати приймання, складування та зберігання транспортних засобів, що утилізуються, таким чином, щоб унеможливити пошкодження компонентів та витікання технічних рідин;

- здійснювати доставку прийнятих на зберігання транспортних засобів, що утилізуються, до пунктів розбирання;

- бути внесений до Державного реєстру суб'єктів господарювання, які здійснюють приймання та/або розбирання транспортних засобів, що утилізуються;

- щороку, до 1 квітня року, що настає за звітним, подавати до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, звіт про транспортні засоби, прийняті ним на утилізацію протягом звітного періоду.

Пункт розбирання транспортних засобів повинен відповідати наступним вимогам:

- мати спеціально відведені відповідно обладнані місця (майданчики, складські приміщення) для накопичення та зберігання транспортних засобів, які повинні бути вкриті неруйнівним і непроникним для небезпечних речовин матеріалом (асфальтом, бетоном, керамзитобетоном, полімербетоном), облаштовані ливневою каналізацією;

- розташовуватися на земельній ділянці площею не менш як 1000 квадратних метрів і мати виробничі приміщення для розбирання на складові частини транспортних засобів, що утилізуються;

- мати складські приміщення, які повинні бути обладнані припливно-втяжною вентиляцією, засобами протипожежної безпеки, засобами індивідуального захисту персоналу, який працює з небезпечними відходами, та відповідними інструкціями з техніки безпеки;

- мати спеціально відведені та відповідно обладнані місця (майданчики, складські приміщення) для зберігання небезпечних відходів, які повинні бути

обладнані стаціонарними або пересувними вантажно-розвантажувальними механізмами;

- забезпечувати утилізацію або видалення відходів, що утворилися у процесі розбирання транспортних засобів, самостійно або шляхом укладення договорів із суб'єктами господарювання, які мають ліцензії на здійснення операцій у сфері поводження з небезпечними відходами та/або на право провадження діяльності, пов'язаної із збиранням і заготівлею окремих видів відходів як вторинної сировини, щодо утилізації або видалення відходів, що утворилися у процесі розбирання транспортних засобів;

- бути внесений до Державного реєстру суб'єктів господарювання, які здійснюють приймання та/або розбирання транспортних засобів, що утилізуються;

- мати систему екологічного менеджменту, сертифіковану за стандартами Міжнародної організації із стандартизації (ISO) серії 1400 або за аналогічним національним стандартом.

Пункт розбирання транспортних засобів здійснює такі види діяльності:

- приймання, складування та зберігання транспортних засобів, що утилізуються, таким чином, щоб унеможливити пошкодження компонентів та витікання технічних рідин;

- розбирання транспортних засобів, що утилізуються, на складові частини та елементи, яке дасть змогу у подальшому забезпечити їх утилізацію та/або захоронення спеціалізованими підприємствами, діяльність яких відповідає вимогам законодавства про відходи;

- перевезення відходів, що утворилися у процесі розбирання прийнятих на утилізацію транспортних засобів, від місць приймання до підприємств, що здійснюють підготовку до утилізації та утилізацію складових частин та елементів транспортних засобів, окремо від побутового та промислового сміття, а також забезпечує недопущення зливання технічних рідин і мастил у систему каналізації;

- щороку до 1 квітня року, що настає за звітним, надання до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, звіту про транспортні засоби, утилізовані ним протягом звітного періоду.

Пункт розбирання транспортних засобів у своїй діяльності повинен застосовувати такі технологічні процеси при поводженні із складовими частинами та елементами, що утворюються у процесі утилізації знятих з експлуатації транспортних засобів:

- демонтаж акумуляторних батарей і ємностей із зрідженим газом (за наявності);

- видалення або нейтралізацію вибухонебезпечних компонентів (зокрема, подушок безпеки);

- окреме зливання та зберігання рідин, у тому числі палива, моторного і трансмісійного мастила, робочих рідин систем гідроприводу, охолоджуючих рідин, гальмівних рідин, рідин із системи кондиціонування та інших рідин, що містяться у транспортних засобах, якщо це не перешкоджатиме подальшому

відновленню деталей, вузлів і агрегатів з використанням стаціонарних або мобільних (модульних) установок для осушення транспортних засобів, заснованих на пневматичному принципі, з окремим збиранням рідин;

– демонтаж усіх компонентів, що містять ртуть;

– демонтаж усіх компонентів, що містять екологічно небезпечні матеріали і мають відповідне маркування, або зазначених у керівництві з демонтажу, що підлягають демонтажу на стадії підготовки до утилізації;

– демонтаж каталітичних нейтралізаторів і сажових фільтрів;

– демонтаж металевих деталей, що містять мідь, алюміній чи магній, якщо такі метали не можуть бути відокремлені на стадії дроблення матеріалів;

– демонтаж покришок, великих вузлів і деталей з пластмаси (бамперів, комбінацій приладів, ємностей для рідин), якщо такі матеріали не можуть бути відокремлені на стадії дроблення, із забезпеченням спрощення процедури їх подальшої переробки;

– сортування відходів за видами, їх накопичення і передачу на спеціалізовані підприємства, що здійснюють вторинну переробку або захоронення (знешкодження);

– зберігання твердих відходів на відкритому майданчику або у виробничих приміщеннях з асфальтовим чи бетонним покриттям;

– складування акумуляторів і мастильних фільтрів в окремих спеціальних контейнерах.

Науковий керівник – Желновач Г.М., доц., к.т.н.

КЛИМАТИЧЕСКИЙ МЕНЕДЖМЕНТ В РАЗРЕЗЕ ЛОКАЛЬНЫХ СИСТЕМ ОЧИСТКИ СТОЧНЫХ ВОД

Докладчики – ¹Воронич А.В., ¹Машунина А.А., м.н.с.,

Научный руководитель – ²Штена В.Н., доц., д.т.н.,

*Научно-технологический парк ООО «Технопарк Полесье»,
Республика Беларусь,*

*²Полесский государственный университет, Республика Беларусь
shns1981@gmail.com*

Согласно перспективным оценкам [1], изменение климата в течение XXI века приведет к существенному уменьшению числа возобновляемых источников поверхностных вод и ресурсов подземных вод в большинстве сухих субтропических регионов.

При этом Согласованное странами в 2015 году Парижское соглашение Рамочной конвенции Организации Объединенных Наций об изменении климата